

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ

WYDZIAŁ STRATEGICZNO-OBRONNY
KATEDRA PRAWA I BEZPIECZEŃSTWA MIĘDZYNARODOWEGO

Mjr dr Marek GĄSKA

UMIĘDZYNARODOWIONY WEWNĘTRZNY KONFLIKT ZBROJNY (Ćwiczenie)

Biblioteka Główna
Akademii Sztuki Wojennej

53964

09-053964-000-0

53964

WARSZAWA

2001

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ

WYDZIAŁ STRATEGICZNO-OBRONNY

KATEDRA PRAWA I BEZPIECZEŃSTWA MIĘDZYNARODOWEGO

**UMIĘDZYNARODOWIONY WEWNĘTRZNY KONFLIKT
ZBROJNY**

Ćwiczenie

Opracował mjr dr Marek Gąska

UCZESTNICZY:

- 1. Kontynent: Eurokraj – przedstawiciele organizacji regionalnej**
- 2. Przedstawiciele ONZ**
- 3. NATO, Unia Zachodnioeuropejska**
- 4. Przedstawiciele MKCK i krajowych stowarzyszeń czerwonego krzyża i półksiężyca**
- 5. Państwo A: Industria 300 tys. km, 24 mln mieszkańców**
- 6. Państwo B: Gardenia 350 tys. km, 25 mln mieszkańców**
- 7. Kindowie (mniejszość narodowo-religijna) z prowincji Rico w Industrii**
- 8. Kundowie (mniejszość religijna) z prowincji Spoker w Gardenii**
- 9. Państwo neutralne: Greenland**

CZĘŚĆ PIERWSZA

Ogólna sytuacja społeczno-polityczno i wojskowa

Na terenie Industrii w prowincji Rico zamieszkuje mniejszość religijna (Kindowie), która historycznie spokrewniona jest z narodem Gardenii. Prowincja Rico zajmuje 40 tys. km (graniczy z Gardenią) i liczy około 3 mln mieszkańców, z tego 2,7 mln to Kindowie (mniejszość religijna). Kindowie mają zagwarantowane prawo do wszechstronnego rozwoju i kultywowania swoich tradycji. Jest to dobrze zorganizowana mniejszość narodowa. Kindowie mają swoich przedstawicieli w parlamencie oraz własnego ministra do spraw mniejszości narodowych.

Industria ratyfikowała Europejską Konwencję Praw Człowieka z 1950 r. i Protokoły Dodatkowe oraz Konwencje genewskie z 1949 r. i Protokoły dodatkowe z 1977 r. oraz Pakt Praw Obywatelskich i Politycznych z 1966 r.

Na terenie Gardenii w prowincji Spoker zamieszkuje około 600 tys. Kundów, którzy jednak nie stanowią społeczności narodowej zwartej i nie przejawiają tendencji do wyodrębnienia się jako mniejszość narodowo-religijna. Ruchy separatystyczne Kun-

dów zostały krwawo stłumione w połowie XIX wieku. Kundowie wykazują swoje przywiązanie do Gardenii i podkreślają swoją państwowotwórczą postawę. W przeszłości wielu przedstawicieli tego narodu poniosło duże zasługi w tworzeniu Gardenii. Tożsamość narodowa Kundów z Gardenii jest stosunkowo niewielka w porównaniu z Kindami z Industrii.

Gardenia nie ratyfikowała Europejskiej Konwencji Praw Człowieka z 1950 r. oraz Protokołów dodatkowych z 1977 r. do Konwencji genewskich z 1949 r. Ratyfikowała natomiast Konwencje genewskie z 1949r. i Pakt Prawa Obywatelskich i Politycznych z 1966 r.

Stosunki między Industrią a Gardenią charakteryzują się rosnącymi napięciami, których korzenie tkwią w starym konflikcie o wolny dostęp do morza dla śródlądowej Gardenii. Podczas długotrwałej i krwawej wojny kiedy to Gardenia straciła na rzecz Industrii bogatą prowincję Rico, w tym port morski, Oilport, problem ten jeszcze bardziej poróżnił oba sąsiadujące państwa. W dodatku wiele konfliktów społecznych narusza stabilność Gardenii. Dochód narodowy od kilku lat maleje. Kraj nie mając surowców, dostępu do morza oraz z powodu nieefektywnej gospodarki zostaje coraz bardziej na marginesie rozwijającego się Erokraju.

Sytuacja gospodarcza Industrii jest wyjątkowo bardzo dobra. Rosnące ceny ropy naftowej na rynkach światowych powodują wzrost gospodarczy średnio 6-7% rocznie. Oilport stał się jednym z największych portów morskich na kontynencie. W Oilporcie jest wiele zabytków historycznych objętych ochroną ogólną, na mocy Konwencji z 1954 r. o ochronie dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego. Ponadto na liście światowego dziedzictwa UNESCO znajduje się średniowieczny port morski, Oilport. W prowincji Rico i Oilporcie pracuje około 5000 obywateli Gardenii.

W ostatnim okresie w Industrii dają o sobie znać ruchy separatystyczne. Wśród niektórych polityków kindyjskich dojrzeła myśl o utworzeniu własnego państwa na terenie prowincji Rico w Industrii i Spoker w Gardenii. Elity polityczne Kindów doszły do wniosku, że mogą liczyć na poparcie Gardenii, jeśli swoje ambicje terytorialne ograniczą tylko do terytorium Industrii. Kindowie z prowincji Rico rozpoczęli grę polityczną, zarówno z władzami Gardenii, jak również z władzami Industrii.

Kindowie, jako społeczność zamożna i dobrze zorganizowana, organizują pomoc humanitarną, gospodarczą i społeczną dla Kundów w Gardenii. Z pomocy korzystają również inni mieszkańcy tego kraju, na co Gardenia patrzyła z aprobatą. Jednak po pewnym okresie władze Gardenii zorientowały się, że pomoc ta służy także innym celom, m. in. „budzeniu” tożsamości narodowej u Kundów.

Władze Gardenii popierały i popierają ruchy separatystyczne Kindów, o ile ograniczały się one tylko do terytorium Industrii. Tak więc Gardenia zorientowała się, że w tych okolicznościach grozi jej niebezpieczeństwo. Postanowiła ograniczyć wizyty Kindów na swoim terytorium. Widząc rosnące niebezpieczeństwo władze Gardenii doszły do wniosku, że należy przyspieszyć powstanie Kindów w Industrii, aby zapobiec rozprzestrzenianiu się ruchów separatystycznych na terytorium Gardenii. Ponadto wybuch powstania w Industrii spowoduje rozpad tego państwa i osłabi odwiecznego przeciwnika Gardenii.

W Industrii na przełomie września i października 1999 r. wystąpiły pojedyncze zamachy terrorystyczne. Siły bezpieczeństwa zostały postawione w stan pogotowia. W wyniku zamachów zginęło 14 policjantów i 3 osoby cywilne. Sprawców zamachów ujęto i rozpoczęto przygotowania do procesu. Sprawcy zamachów odpowiadać będą na mocy kodeksu karnego obowiązującego w Industrii. Kodeks karny Industrii przewiduje odpowiedzialność karną za czyny terrorystyczne (kara od 10 lat pozbawienia wolności do kary dożywotniego więzienia). Władze Industrii zapowiadają surowe ukaranie terrorystów. Według mediów sprawcy zamachów to członkowie nielegalnej organizacji fundamentalistów religijnych, wspierani finansowo i szkoleni przez służby specjalne Gardenii.

Władze Industrii nie ustosunkowały się do informacji podanej przez media. Natomiast władze Gardenii twierdzą, że informacja została spreparowana przez służby specjalne Industrii. Stosunki między dwoma państwami przechodzą w stan szczególnego napięcia.

Na początku grudnia 2000 r. dochodzi do procesu ujętych terrorystów. Prokurator zażądał dla oskarżonych kary dożywotniego więzienia. Rozpoczęcie procesu spowodowało wyjście na ulicę manifestantów, którzy zachowywali się bardzo niespokojnie.

W czasie manifestacji od kul policjantów giną dwie osoby. Powoduje to powstanie zamieszek i rozruchów. Władze chcą nadal kontynuować proces terrorystów. Po raz pierwszy władze Industrii stwierdziły, że manifestacja i jej następstwa to wynik działalności służb specjalnych Gardenii.

Na terenie prowincji Rico wybuchają zamieszki i rozruchy. Giną policjanci i wojskowi z Industrii. Władze Industrii na wniosek gubernatora prowincji Rico, wprowadzają stan wyjątkowy. Na mocy ustawy o stanie wyjątkowym internowano kilku przedstawicieli Kindów, m.in. parlamentarzystów. Wywołało to liczne protesty opinii Erokraju. Zebrała się Rada Erokraju, która potępiła działalność władz Industrii. Natomiast OBWE postanowiła wysłać przedstawiciela do prowincji Rico z misją dobrej woli.

Pod koniec grudnia 2000 r. zamieszki w Industrii mają już masowy charakter. Występują starcia zbrojne między siłami bezpieczeństwa i wojskiem, a nielegalnymi bojownikami.

Industria uważa, że zamieszki mają charakter wewnętrzny wobec tego nie ma podstaw prawnych stosować przepisów międzynarodowego prawa humanitarnego konfliktów zbrojnych. Według władz Industrii rozruchy te nie podlegają również pod Protokół dodatkowy II z 1977 r. do Konwencji genewskich z 1949 r. (dotyczy konfliktów niemiędzynarodowych), dlatego będą one tłumione na mocy prawa wewnętrznego (aktów normatywnych o stanie wyjątkowym). Industria powiadamia o swoim stanowisku OBWE.

CZĘŚĆ DRUGA

Siły bojowników kindyjskich przeprowadzają ciągłe i spójne operacje wojskowe. Opanowują północną część prowincji Rico i toczą regularne walki z siłami bezpieczeństwa i wojskami Industrii.

Internowani politycy kindyjscy zostają zwolnieni w wyniku zabiegów dyplomatycznych przedstawicieli OBWE. Przedostają się oni do prowincji Rico i na opanowa-

nym przez Kindów terytorium organizują własny rząd i parlament. Wywołuje to protesty władz Industrii.

Rozpoczyna się nowy etap konfliktu wewnętrznego. Siły zbrojne Industrii rozpoczynają kontrofensywę przeciwko bojownikom kindyjskim. W czasie walk rozstrzelano pięciu ujętych bojowników kindyjskich.

Bojownicy kindyjscy występują już w regularnych oddziałach wojskowych, które prowadzą ciągle i spójne operacje wojskowe. Bojownicy kindyjscy są umundurowani w jednolite uniformy. Dowódcy starają się odpowiadać za przestrzeganie dyscypliny i przepisów prawa wojennego przez swoich podwładnych.

Nielegalny rząd Kindów domaga się, aby Industria przestrzegała postanowień Konwencji genewskich z 1949 r. i Protokołów dodatkowych z 1977 r.

Prowincja Rico w 50% została opanowana przez Kindów.

Kindowie, ujętych żołnierzy Industrii, kierują do obozu przejściowego. Przyznanie członkom sił zbrojnych Industrii statusu jeńców wojennych uzależniają od traktowania ich bojowników przez władze Industrii. Rada Bezpieczeństwa ONZ wydaje rezolucję o obowiązku przestrzegania norm międzynarodowego prawa humanitarnego.

Władze Industrii wydają komunikat, w którym stwierdzają, że bojownicy kindyjscy są finansowo i logistycznie wspierani przez Gardenię. Gardenia nie zdementowała tej informacji.

Gardenia przemieszcza oddziały wojskowe w kierunku granicy pod pretekstem zabezpieczenia jej przed oddziałami bojowników kindyjskich. Industria zaangażowana w konflikt na północy prowincji nie zdaje sobie sprawy z grożącego jej niebezpieczeństwa.

CZĘŚĆ TRZECIA

W nocy z 23/24 maja 2001 r. siły zbrojne Gardenii przekraczają granicę z Industrią. Oddziały Straży Granicznej Industrii nie stawiają wielkiego oporu. Kilkudziesięciu funkcjonariuszy Straży Granicznej dostaje się do niewoli. Jednak władze Gardenii

nie uznają ich za kombatantów w związku z tym nie przyznają im statusu jeńców wojennych.

Celem operacji wojsk Gardenii jest opanowanie południowej części prowincji Rico z miastem portowym Oilport. W odległości około 30 km od granicy oddziały Gardenii toczą pierwszą regularną bitwę z wojskami Industrii. Są wielkie straty po obu stronach. Wojska Industrii w sile 3 brygad zmechanizowanych zostały rozbite. Jednak kilkudziesięciosobowa grupa żołnierzy przedostała się na terytorium Gardenii. Napotykają oni jednak na zdecydowaną postawę miejscowej ludności, która ujętych żołnierzy Industrii zabija na miejscu. Szczególną zaciętością w zwalczaniu niedobitków oddziałów Industrii wykazują spokojni dotąd Kundowie z Gardenii. Zdobytą broń i wyposażenie kierują oni do prowincji Rico dla oddziałów Kindów walczących z Industrią. Dochodzi do pierwszych zbrodni wojennych.

Gardenia twierdzi, że inwazji dokonała w trosce o los własnych obywateli, którzy pracują w południowej części prowincji Rico. Wojska Industrii osłabione walkami na północy prowincji Rico ponoszą straty w walkach z wojskami Gardenii. Industria przesuwa kolejne siły z północnej części kraju do walki z Gardenią. Zostawiając niewielkie siły policji w prowincji Rico na północy kraju. Kindowie korzystając z sytuacji opanowują około 70% prowincji Rico.

Industria, jakby pogodziła się z utratą prowincji Rico i główny wysiłek skoncentrowała na działaniach zbrojnych przeciwko Gardenii.

Na wniosek walczących stron RB ONZ ustanawia strefę bezpieczeństwa między siłami Kindów a wojskami Industrii. Na teren prowincji Rico przebywają przedstawiciele Sekretarza Generalnego ONZ, OBWE i UZE.

Korzystając z przerwania ognia i ustanowienia strefy bezpieczeństwa Kindowie ogłosili deklarację niepodległości. Industria protestuje twierdząc, że jest to wiarołomstwo. Neutralne Greenlandu uznaje niepodległość Kindów. Gardenia twierdzi, że uznaje niepodległości Kindii, jeśli ta zrezygnuje z jakichkolwiek roszczeń do północno-wschodniej części Gardenii (prowincji Spoker) zamieszkałej przez Kundów. Kindowie nie wyrażają takiej woli. Natomiast szkolą nowe oddziały i przesuwa je w rejon granicy z prowincją Spoker.

Oddziały Kindów atakują prowincję Spoker, która po kilku dniach walk zostaje opanowana i przyłączona do Kindii. Po stronie Kindów opowiadają się miejscowi Kundowie.

Kindia wyraża wolę jak najszybszego ratyfikowania Konwencji genewskich z 1949 r. i ich Protokołów dodatkowych z 1977 r. oraz Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych z 1966 r.

CZEŚĆ CZWARTA

Siły zbrojne Gardenii opanowują południowo-wschodnią część prowincji Rico i ustanawiają okupację wojenną. Szykują się do dalszej ofensywy chcąc odciąć Industrię od morza. Oddziały Gardenii zbliżają się do portu morskiego Oilport. Rozpoczynają się walki na rubieżach miasta. W wyniku tych walk jest wielu rannych żołnierzy, jak również ludności cywilnej. Chcąc zminimalizować dalsze straty wśród ludności cywilnej walczące strony postanawiają otworzyć strefę sanitarną. MKCK wyraził chęć udzielenia pomocy humanitarnej. UNESCO wydaje komunikat o zagrożeniu zabytkowego portu, w miejscowości Oilport. Industria postanawia nie bronić miasta i ogłasza je miastem otwartym (nie bronionym). Wojska Gardenii wchodzi do nie bronionego miasta i ogłaszają ustanowienie okupacji wojennej.

W wyniku mediacji politycznych prowadzonych przez OBWE i ONZ dochodzi do zawieszenia broni między Industrią i Gardenią. UNESCO kieruje swoich przedstawicieli do Oilportu w celu określenia strat w dobrach kultury.

Kindia zostaje uznana przez kolejne państwa. Gardenia uznanie Kindii uzależnia od wycofania jej oddziałów z prowincji Spoker. Ultimatum Gardenii Kindia odrzuciła.

Nad ranem 30 maja 2001 r. siły bezpieczeństwa Gardenii zaatakowały pozycje Kindów w prowincji Spoker. Dochodzi do walk w miastach. Przeważające siły Gardenii opanowują prowincję Spoker i rozpoczynają zaplanowaną czystkę etniczną. Siły Gardenii dokonują mordów na miejscowej ludności twierdząc, że mieszkańcy uczestniczą w działaniach zbrojnych. Ujętych Kundów zabijają na miejscu, informując opi-

nię publiczną, że zginęli w walce. Gardenia nie ustanawia okupacji wojennej, ponieważ uważa, że prowincja Spoker jest częścią jej terytorium. Gardenia twierdzi, że jest to jej wewnętrzna sprawa. Kindia wzywa o międzynarodową pomoc humanitarną. Wystosowała apel do ONZ, aby zbrodnie sił bezpieczeństwa Gardenii zbadała Międzynarodowa Komisja dla Ustalania Faktów. Gardenia nie godzi się na dopuszczenie Międzynarodowej Komisji. Według Gardenii siły bezpieczeństwa wykonują swoją misję zgodnie z prawem.

W telewizji jednego z Erokraju pokazano mordowanie ludności cywilnej oraz rozstrzelanie 30 żołnierzy kindyjskich przez żołnierzy Gardenii. Przedstawiciel OBWE nie został wpuszczony do miejscowości gdzie prawdopodobnie miały miejsce masowe egzekucje.

W nocy 5 czerwca 2000 r. zebrała się RB ONZ, która upoważniła organizację regionalną do przeprowadzenia zbrojnej interwencji humanitarnej.

RB ONZ wydała także rezolucję o potrzebie powołania Międzynarodowego Trybunału ds. Zbrodni wojennych popełnionych na terenie, Industrii i Gardenii.

Organizacja regionalna przygotowuje się do interwencji humanitarnej. Siły lotnicze dokonują obserwacji północnych i zachodnich rejonów Gardenii.

Po kilku dniach obserwacji siły zbrojne organizacji regionalnej dokonują ataku z powietrzna na pozycje Gardenii w prowincji Spoker. Natomiast Kindowie atakują wojska Gardenii od zachodu z prowincji Rico. Industria rozpoczyna kontrofensywę na południu prowincji Rico. Industria apeluje, aby siły zbrojne Gardenii nie broniły Oilportu. Gardenia jest gotowa przyjąć propozycję ale uważa, że ustanowienie strefy niebronionej powinno odbyć się pod kontrolą MKCK. Gardenia planuje także utworzenie strefy sanitarnej w miejscowości Parta, jednak Industria uważa, że taka strefa powinna zostać utworzona w Oilporcie.

Po kilku dniach walk rejon prowincji Spoker zostaje opanowany przez siły sprzymierzone. RB ONZ podejmuje rezolucję wzywającą Gardenię do rozmów pokojowych i ukarania winnych za popełnione przestępstwa i zbrodnie wojenne oraz za zbrodnie przeciwko ludzkości i zbrodnie ludobójstwa.

PYTANIA POMOCNICZE DO ĆWICZENIA: „INTERWENCJA”

CZEŚĆ PIERWSZA

1. Na terytorium Industrii obowiązują przepisy wynikające z wprowadzenia stanu wyjątkowego, np. postępowanie doraźne, możliwość internowania osób zagrażających bezpieczeństwu państwa. Czy prawo międzynarodowe zezwala, w sytuacjach zagrażających bezpieczeństwu państwa, na wprowadzenie stanów nadzwyczajnych? Czy Industria wprowadzając stan wyjątkowy wykonała ciężące na niej zobowiązania wynikające z Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych i Europejskiej Konwencji o Ochronie Prawa Człowieka oraz jej Protokołów Dodatkowych.

2. Czy Industria odwołując się tylko do zasad prawa wewnętrznego postępuje zgodnie z normami międzynarodowymi? Jakie akty prawa międzynarodowego należy przestrzegać w konfliktach wewnętrznych?

3. Industria ujętych bojowników kindyjskich, nie uznaje za jeńców wojennych. Czy Industria postępuje słusznie? Czy w konflikcie tym bojownicy kindyjscy spełniają normy prawa międzynarodowego, aby uważać ich za kombatantów? Jakie normy powinny być spełnione, aby ujętych powstańców kindyjskich uważać za jeńców wojennych?

4. Na terenie Industrii zadania wykonuje misja OBWE oraz przedstawiciel Sekretarza Generalnego ONZ d/s Przestrzegania Praw Człowieka. Przedstaw ich wnioski z wydarzeń w Industrii.

5. Gardenia i Greenlandu zwołują nadzwyczajne posiedzenia rządów. Przedstaw stanowiska obu państw.

6. Działalność rozpoczyna stowarzyszenie krajowe czerwonego krzyża i półksiężyca. Władze stowarzyszenia proponują zwiększenie pomocy humanitarnej i zwracają się z prośbą do Międzynarodowego Komitetu Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca w Genewie. Przedstaw projekt wniosku o pomoc.

CZEŚĆ DRUGA

1. Czy spełnione zostały warunki, aby konflikt między bojownikami kindyjskimi a siłami bezpieczeństwa i wojska Industrii uznać za konflikt międzynarodowy podlegający pod normy prawne ujęte w PD II z 1977 r.?

W którym momencie konflikt międzynarodowy między siłami bojowników kindyjskich, a Industrią uznać za konflikt międzynarodowy? Kto decyduje o uznaniu konfliktu za wewnętrzny lub międzynarodowy?

2. Jak potraktować rozstrzelanie pięciu bojowników kindyjskich, w tym dwóch najemników, przez oddział Industrii?

3. Przedstaw rezolucję RB ONZ o obowiązku przestrzegania norm międzynarodowego prawa humanitarnego.

4. Jak będzie rola MKCK w formułowaniu zadań pomocy humanitarnej?

5. Władze Industrii odmówiły MKCK prawa do pomocy humanitarnej. Czy stanowisko władz jest słuszne?

CZEŚĆ TRZECIA

1. Przedstaw rezolucję RB ONZ o zaprzestaniu działań zbrojnych i wycofaniu sił zbrojnych Gardenii z terytorium Industrii.

2. Przedstaw decyzję OBWE o zaprzestaniu działań zbrojnych i wycofaniu sił zbrojnych Gardenii z terytorium Industrii.

3. Czy postępowanie Gardenii jest słuszne względem funkcjonariuszy Straży Granicznej Industrii?

4. Czy mieszkańcy Gardenii zabijając ujętych żołnierzy Industrii popełniają zbrodnię wojenną? Jakie są zasady postępowania z ujętymi żołnierzami przeciwnika?

5. Przedstaw rezolucję RB ONZ w sprawie przestrzegania prawa humanitarnego i podjęcia sankcji ekonomicznych przeciwko Gardenii.

6. Przedstaw propozycję RB ONZ ustanowienia strefy bezpieczeństwa między Industrią a siłami Kindów. Dokonaj sporządzenia stosownej umowy.

7. Jak powinna przebiegać procedura uznania Kindów za niepodległe państwo?

8. Przedstaw propozycję OBWE wysłania do prowincji Rico policji wojskowej i cywilnej.

CZĘŚĆ CZWARTA

1. Przedstaw podstawy prawne organizowania stref niebronionych, miast otwartych, stref sanitarnych. Czy są przesłanki do zorganizowania strefy sanitarnej pod kontrolną MKCK? Jeśli tak dokonaj sporządzenia stosownego dokumentu.

2. Przedstaw podstawy prawne ustanowienia okupacji wojennej. Czy okupacja wojenna w świetle prawa międzynarodowego jest dozwolona, skoro agresja jest zakazana w prawie międzynarodowym? Czy są podstawy ustanowienia okupacji w Oilporcie, skoro Industria ogłosiła je miastem otwartym?

3. Wojska Industrii w Oilporcie zostawiły około 500 rannych żołnierzy w szpitalu polowym. Wojska Gardenii w ostatnich walkach poniosły znaczne straty. Mają około 1000 rannych, brakuje im środków medycznych, opatrunkowych. Czy władze Gardenii powinny zaopiekować się rannymi żołnierzami Industrii?

4. Na terytorium okupowanym przez Gardenię dochodzi do ostrych starć między policją, a mieszkańcami Industrii. Policja użyła gazów łzawiących. Zamieszki zostały stłumione. Jeden z aktywnych uczestników, który dokonał pobicia policjanta, został aresztowany i skazany na karę śmierci.

Czy na terytorium okupowanym można używać gazów chemicznych, zakazanych w prawie międzynarodowym? Czy władze okupacyjne mogą stosować karę śmierci wobec mieszkańców okupowanego terytorium?

Na terenach okupowanych przez Gardenię występują także nieliczne oddziały zbrojnego ruchu oporu, kilku uczestników zostało ujętych. Zostali oskarżeni o działalność dywersyjną i terrorystyczną. Grozi im kara śmierci. Oczekują na proces przed

sądem wojskowym. Gardenia odmawia przyznania im statusu jeńców wojennych. Jaki status przysługuje zatrzymanym członkom zbrojnego ruchu oporu?

5. W niewoli kindyjskiej znajduje się około 1000 żołnierzy Industrii. Władze Industrii planują jak najszybszy powrót tych żołnierzy i chcą skierować ich do walk z Gardenią. Jakie są procedury powrotu jeńców z niewoli? Czy władze Industrii nie naruszają postanowień prawa wojennego?

6. RB ONZ wydaje rezolucję w sprawie przestrzegania prawa humanitarnego przez uczestników konfliktu. Przedstaw projekt rezolucji.

7. Gardenia zorganizowała obóz dla kilkudziesięciu osób narodowości kundyjskiej. Warunki socjalne w obozie są katastrofalne. Według Gardenii normy IV Konwencji genewskiej z 1949 r. nie mają zastosowania, ponieważ jest to konflikt wewnętrzny. Czy Gardenia postępuje słusznie? Przedstaw zasady postępowania z internowanymi osobami cywilnymi w konflikcie wewnętrznym i międzynarodowym.

8. Przedstaw projekt rezolucji RB ONZ upoważniającej organizację regionalną do zbrojnej interwencji humanitarnej. Przedstaw projekt rezolucji mówiącej o potrzebie powołania Międzynarodowego Trybunału Karnego.

9. W czasie jednej z akcji lotniczych zostaje zestrzelony samolot sił sprzymierzonych. Pilot zdażył się katapultować, ale został ujęty przez żołnierzy Gardenii. Władze traktują go jak szpiega i chcą postawić przed sądem. Czy stanowisko władz Gardenii jest zgodne z prawem międzynarodowym? Żołnierz ten został przedstawiony w publicznej telewizji, gdzie wypowiadał się krytycznie o podjęciu działań przeciwko Gardenii. Organizacja regionalna protestuje i prosi o pomoc MKCK. Czy publiczne występowanie jeńców wojennych jest dopuszczalne?

a) jeśli jest dobrowolne,

b) jeśli jest rezultatem nacisków.

10. Przedstaw projekt umowy w sprawie utworzenia strefy niebronionej i sanitarnej między Industrią a Gardenią przy udziale przedstawicieli MKCK.

11. Przedstaw rezolucję RB ONZ w sprawie powołania Międzynarodowego Trybunału Karnego ds. Zbrodni Wojennych na terenie Industrii, Kindii i Gardenii. Opracuj statut tego Trybunału.

12. Powołana rezolucją RB ONZ Komisja ds. Ustalania Faktów rozpoczęła działalność na terytorium trzech państw. Przedstaw wnioski z pracy komisji.

13. Gardenia zaskarżyła organizację regionalną do Międzynarodowego Trybunału w Hadze za złamanie Karty NZ i zbrojną napaść na jej terytorium. Przedstaw projekt stanowiska Gardenii.

14. Do Trybunału dotarły pierwsze wnioski z działalności Komisji ds. Ustalania Faktów. Trybunał rozpoczął działalność. Przedstaw wnioski.

